

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rkp. 19.

☎: 441-6501

Ügyszám: 326/2009/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

221/2009. (VIII. 5.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) csongrádi lakos panaszos¹ 2009. június 5-én előterjesztett panasza alapján indult eljárást a 2009. augusztus 5-én – dr. Juhász Imre elnökhelyettes távollétében – tartott zárt ülése alapján

m e g s z ü n t e t i .

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

A panaszos 2009. június 5-én a Testület elektronikus panaszbejelentő formanyomtatványán terjesztette elő panaszát a lakóhelyeül szolgáló ingatlanon aznap fogantatosított rendőri intézkedéssel kapcsolatosan.

Beadványában előadta, hogy az említett napon 21 óra 15 perc körüli időben hívta ki a rendőröket azért, mert szomszédja a kettejük által közösen birtokolt ingatlanon a lakrészeket elválasztó furnér ajtót ököllel ütötte, és ezzel a magatartásával a panaszost zavarta a pihenésben.

Álláspontja szerint ez a magatartás csendháborításnak és rongálásnak is tekinthető, így szükségesnek tartotta a rendőrség értesítését. Nem tartotta

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

elfogadhatónak a szomszéd azon magyarázatát sem, amelyben két szög beverésére hivatkozott.

A kikerkező járőröktől kérte, hogy a szomszédja ellen a fenti cselekmény miatt indítsanak eljárást, azonban azt tapasztalta, hogy a rendőrök a helyszínen a történetekről nem készítettek jegyzetet, adatokat nem rögzítettek, így azt feltételezte, hogy az érintett ellen eljárás sem indult.

Álláspontja szerint a rendőrök szakszerűtlenül és jogszerűtlenül léptek fel, ezért kérte a Testülettől az ügy kivizsgálását.

II.

A Testület az ügy kivizsgálásához szükséges dokumentumok beszerzése érdekében megkereséssel fordult a Csongrádi Rendőrkapitányság vezetőjéhez, aki válaszelevelében az alábbi tájékoztatást nyújtotta.

1) A panaszos hívása 2009. június 5-én 20 óra 5 perckor futott be a kapitányság ügyeletére, amelyben csendháborításról tett bejelentést. Annak nyomán a helyszínre a gépkocsizó járőrszolgálat két munkatársa vonult ki.

A rendőrök a helyszínen meghallgatták a bejelentőt – azaz a panaszost –, aki elmondta, hogy ő az ingatlan egyik felének tulajdonosa, annak másik fele ugyanakkor azon személy tulajdonában van, aki a csendháborító magatartást tanúsította. A két lakrészt egy belső ajtó választja el egymástól, ami a szomszédja tulajdonát képezi, és amin a szomszéd olyan zajt keltett, ami őt a pihenésben zavarta.

Az intézkedő rendőrök a szomszédot is meghallgatták, aki elmondta, hogy 20 órakor érkezett az ingatlanhoz, és az említett ajtóba két szöveget ütött be, és ez zavarhatta a panaszost. Hozzátette, hogy a szögek beverésére az ajtó állagának megóvása érdekében volt szükség, továbbá, hogy a panaszos és közte peres eljárás van folyamatban, amelynek következtében az egymás ellen irányuló feljelentések rendszeresen előfordulnak.

A szomszéd a szabálysértés tényét elismerte, és tudomásul vette azt is, hogy a rendőrök ellene az egyes szabálysértésekről szóló 218/1999 (XII. 28.) Korm. rendelet 6. §-ának (1) bekezdése alapján, csendháborítás szabálysértés elkövetése miatt feljelentést tesznek. Az intézkedő rendőrök felszólították továbbá, hogy cselekményével hagyjon fel, amelynek a szomszéd eleget tett, és az intézkedés befejezésekor a lakrészből távozott.

Az eljáró rendőrök elmondása szerint az intézkedés egy részénél a panaszos is jelen volt, annak befejezése előtt azonban saját lakrészébe távozott, így az intézkedés eredményét vele nem tudták közölni.

A panaszos ezt követően panaszt tett a Csongrádi Rendőrkapitányságon, ahol 06020/105/9/2009.P. számon indult eljárás. Az eljárás keretében a panaszos meghallgatására is sor került. Ennek során elmondta, hogy nem tudta, milyen eredménnyel zárult a sérelmezett intézkedés, és panaszát azért terjesztette elő, mert azt hitte, a rendőrök nem jártak el megfelelően.

A kapitányságvezető a válaszlevélben megjegyzi továbbá, hogy az intézkedő rendőrökben nem merült fel annak kérdése, hogy rongálás is megvalósult volna, mivel a panaszos a helyszínen úgy nyilatkozott, hogy az ajtó a szomszédja tulajdonát képezi. A panaszos a meghallgatáson elmondta továbbá, hogy az ajtón a lakrésze felől sérülést nem észlelt, és sérelmére rongálást saját véleménye szerint sem követtek el.

2) A Testület rendelkezésére bocsátott jegyzőkönyv tanúsága szerint a Csongrádi Rendőrkapitányság hivatali helyiségében, 2009. július 7-én (...) r. hdgy. hallgatta meg a panaszost a kapitányságon folyamatban lévő panaszügyben.

A meghallgatás során a panaszos az alábbi kijelentést tette: „A meghallgatásom előtt tudomásomra jutott, hogy az intézkedő rendőrök [a szomszédom] ellen feljelentéssel éltek az általa elkövetett szabálysértés miatt, így a továbbiakban a rendőri intézkedés ellen panaszom nincs”.

3) Tekintettel arra, hogy a Csongrádi Rendőrkapitányságon és a Testületnél ugyanazon események miatt, párhuzamosan indított a panaszos eljárást, a Testület úgy ítélte meg, hogy a panaszos fenti kijelentése a Testület eljárásának folytatását is megkérdőjelezi.

Ezért a Testület munkatársa 2009. július 31-én, telefonon kereste meg a panaszost, hogy nyilatkozzon: kéri-e, hogy a Testület az előtte folyamatban lévő eljárásban a fenti nyilatkozatot figyelembe vegye, és az ügyben eljárást megszüntető határozatot hozzon, vagy a sérelmek kivizsgálására továbbra is igényt tart.

A panaszos a telefonbeszélgetés során elmondta: tekintettel arra, hogy az az ügy, amelyben ő a rendőrségen nyilatkozatot tett azonos azzal, amely miatt a Testületnél eljárást kezdeményezett, kijelentését a Testület eljárásában is alkalmazandónak tartja, és nem kívánja sérelmei kivizsgálását.

A Testület munkatársa tájékoztatta a panaszost, hogy ezen nyilatkozatáról hivatalos feljegyzést készít, amelyre alapozva a Testület az eljárást meg fogja szüntetni, és erről a panaszost határozatában rövid időn belül értesíti.

III.

Az Rtv. 92. §-ának (1) bekezdése szerint a panaszos „kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálja el.” A Testület eljárása a fenti rendelkezés értelmében minden esetben a panaszos kérelmén alapul, aki a panaszban foglalt nyilatkozatát az eljárás során szabadon módosíthatja, és akinek rendelkezési joga a panasz visszavonására is kiterjed. A Testület hivatalbóli eljárására nincs jogszabályi lehetőség.

Jelen ügyben a Testület rendelkezésére álló iratokból megállapíthatóvá vált, hogy a panaszos – mint az ügy ura – a Testület eljárását megindító nyilatkozatot, panaszt tett, azonban azt egy későbbi nyilatkozatával visszavonta.

A Testület mindezek alapján úgy ítélte meg, hogy a panaszos akarata az eljárás folytatására nem terjedt ki, ezért a rendelkező részben foglaltak szerint döntött.

Budapest, 2009. augusztus 5.

Dr. Kaltenbach Jenő
elnök

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Féja András
testületi tag

Dr. Kádár András Kristóf
előadó testületi tag